

prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Central (jud: R. Chistruga)
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: Iu. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

D E C I Z I E

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Andrei Rusu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Rusu
împotriva Inspectoratului Național de Patrulare, Inspectoratului General al Poliției,
intervenienții accesoriu Ministerul Finanțelor și agentul constatator Eduard
Lazarenco cu privire la încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 29 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a
admis apelul declarat de Eduard Lazarenco, Inspectoratului General al Poliției și
Inspectoratului Național de Securitate Publică, s-a casat hotărârea din 3 martie
2020 a Judecătoriei Drochia, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre prin care
acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 28 februarie 2019, Andrei Rusu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului Național de Patrulare, Inspectoratului General al Poliției,
intervenienții accesorii Ministerul Finanțelor și agentul constatator Eduard
Lazarenco cu privire la încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 13 august 2017, ora 20:00, se deplasa în
mod regulamentar pe traseul XXXXX, cu automobilul de model XXXXX, nr. de
înmatriculare XXXXX, aflat în proprietatea sa.

A specificat că din sens opus, se deplasa un echipaj al poliției de patrulare cu
girofarul deconectat, ajungând în apropierea sa, au conectat girofarul și semnalul
sonor, prin ceea ce i-au dat de înțeles că trebuie să stopeze, conformându-se
cerințelor agentului de patrulare staționând pe partea dreaptă a carosabilului,
conectând sistemul de avariere.

Reclamantul a învederat că, ulterior, agentul constatator abuziv și ilegal
urmărind scopul atragerii sale la răspundere contravențională, în urma a mai multor
acțiuni a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție, or, la 13 august 2017,
reclamantul a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție.

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătorei Drochia, sediul Central s-a admis contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție. S-a declarat nul procesul-verbal nr. 2017072005246 din 13 august 2017 cu încetarea procesului contravențional.

A menționat că în procesul examinării cauzei s-a constatat că procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit de agentul constator în privința sa, precum că ar fi înlocuit becurile de o capacitate mai mare, a adăugat careva faruri suplimentare, a fost unul neîntemeiat, aceste fapte denotă că situația a fost regizată de agentul constator.

Reclamantul a considerat că prin înscrierea contravenției i-a fost pătată reputația de cetățean care nu este în conflict cu legea penală cât și cu cea contravențională, știrbindu-i reputația bună/ ireproșabilă, precizând că urmare a acestor acțiuni se află într-o stare permanentă de disconfort și retrăire.

Totodată, a considerat că este o legătură directă între învinuirile aduse și starea sănătății.

A mai indicat că apreciază prejudiciul moral la sumă de 20 000 lei, care consideră că urmează să fie achitat de către Inspectoratul Național de Patrulare, Inspectoratul General al Poliției, deoarece a fost cauzat de către un colaborator al IP Bălți, în mod direct.

A solicitat încasarea prejudiciului moral în sumă de 20 000 de lei din contul Inspectoratului Național de Patrulare, Inspectoratul General al Poliției.

Prin hotărârea din 3 martie 2020 a Judecătorei Drochia, sediul Central s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Rusu împotriva Inspectoratului Național de Patrulare, Inspectoratului General al Poliției, intervenienții accesorii Ministerul Finanțelor și agentul constator Eduard Lazarenco cu privire la încasarea prejudiciului moral. S-a încasat în mod solidar de la Inspectoratul Național de Patrulare și Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Andrei Rusu prejudiciul moral în sumă de 2 500 de lei. În rest pretențiile reclamantului s-au respins ca neîntemeiate.

Invocând netemeinicia hotărârii instanței de fond, la 11 martie 2020, Eduard Lazarenco a depus apel nemotivat, iar la 9 iunie 2020 a depus cerere de apel motivată, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii cu adoptarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

La 6 aprilie 2020, Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică au depus cererea de ape nemotivată, iar la 10 iunie 2020 au depus cerere de apel motivată, solicitând admiterea apelului casarea integrală a hotărârii cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia din 29 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți s-a admis cererea de apel declarată de Eduard Lazarenco, de Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică. S-a casat hotărârea din 3 martie 2020 a Judecătorei Drochia, sediul Central, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Rusu împotriva Inspectoratului General al Poliției, Inspectoratului Național de Patrulare, intervenienții accesorii Ministerul Finanțelor și agentul constator Eduard Lazarenco cu privire la încasarea prejudiciului moral, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Rusu s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel instanța de apel a conchis că pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond și cea de apel, nu s-a constatat temeinicia pretențiilor

înaintate de Andrei Rusu cu privire la încasarea prejudiciului moral, în urma atragerii la răspundere contravențională, or, din procesul verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Andrei Rusu s-a stabilit că acesta a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 228 alin. (1) Cod contravențional, fiind întocmit în acest sens procesul-verbal cu privire la contravenție, prin care contravenientului i-a fost aplicată sancțiunea contravențională.

La caz, instanța de apel a menționat că întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție constituie o modalitate legală de desfășurare a procesului contravențional, însăși pornirea procesului contravențional, întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, recunoașterea persoanei în calitate de contravenient, sunt doar niște măsuri procesuale ce țin de procesul contravențional care nu încalcă drepturile persoanei și nicidecum nu cauzează aducerea a vreunui prejudiciu.

Agentul constatator la momentul depistării comiterii unei fapte care poate fi calificată drept contravenție, este obligat nemijlocit de a întreprinde toate măsurile prevăzute de Codul contravențional al RM.

Din acest motiv, acestea nici într-un caz nu pot fi calificate drept acțiuni ilicite, deoarece îndeplinirea cu exactitate a atribuțiilor de serviciu este o îndatorire directă, motiv din care Colegiul a considerat neîntemeiate argumentele intimatului Andrei Rusu precum că agentul constatator ar fi comis careva abateri de la prevederile legale.

Totodată, reieșind din materialele dosarului, Colegiul a concluzionat că Andrei Rusu nu poate pretinde de la Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate publică prejudiciul moral în sumă de 20 000 de lei, cauzat în rezultatul atragerii la răspundere contravențională, în condițiile în care acesta nu este pârâțul corespunzător, or, conform art. 5 alin. (1) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material și moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției.

De altfel, instanța de apel a menționat că în sensul normelor legale enunțate, consideră că Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică, împotriva căreia au fost formulate pretenții în prezenta cauză, de fapt sunt pârâți necorespunzători, or, la caz organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției, respectiv Ministerului Justiției în calitate de reprezentant al statului este cel care poate avea calitatea procedurală de pârât.

Instanța de apel a remarcat că nu se găsește nici o condiție prevăzută și de art. 3 alin. (1) din Legea nr. 1545 XIII din 25 februarie 1998.

Or, în situația din speța dată, nu s-a constatat faptul că Andrei Rusu a fost supus ilegal arestului contravențional, reținerii contravenționale ilegale, la fel și nici amendă contravențională nu i-a fost aplicată de către instanța de judecată, circumstanțe absolut necesare pentru solicitarea despăgubirilor materiale și morale cauzate prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată, fiind indubitabil faptul că Andrei Rusu la data de 13 august 2017, prin procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului

constatator, a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 228 Cod contravențional, acte care ulterior au fost anulate prin hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătorei Drochia, sediul Central.

Mai mult, Colegiul a învederat că motivul invocat de către Andrei Rusu în cererea de chemare în judecată precum că în urma acțiunilor agentului constatator i-au fost cauzate stări de nervozitate care în consecință au adus la suferințe psihice, deprimări, fapt ce în opinia lui ar impune compensări de prejudicii, nu justifică valorificarea pretențiilor sale în temeiul Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998.

La 18 martie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Andrei Rusu a declarat recurs, prin care a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel eronat a statuat asupra modalității de reparare a prejudiciului moral invocând neaplicabilitatea Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, or, nici în cererea de chemare în judecată, și nici într-o altă cerere nu a făcut referire la această normă materiale.

Recurentul a învederat că pretențiile sale s-au bazat pe prevederile art. 14 alin. (1)-(2), 1404 alin. (1), 1422, 1423 din Codul civil (în vigoare până la 1 martie 2019) și nicidecum nu s-au întemeiat pe prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, precum a constatat instanța de apel.

Totodată, a invocat că instanța de apel pe lângă faptul că a aplicat vădit neîntemeiat prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 nici nu s-a expus asupra tuturor argumentelor esențiale invocate.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 12 aprilie 2021 instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 13, Vol. II).

La 20 aprilie 2021, reprezentantul Inspectoratului Național de Patrulare și Inspectoratului General al Poliției a depus referință, prin care a solicitat respingerea ca inadmisibil a recursului declarat.

La 6 mai 2021, prin intermediul oficiului poștal, Eduard Lazarenco a depus referință, prin care a solicitat respingerea ca inadmisibil a recursului declarat.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 2 iunie 2021 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea parțială a acțiunii din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată Andrei Rusu a solicitat încasarea prejudiciului moral în sumă de 20 000 de lei din contul Inspectoratului Național de Patrulare, Inspectoratul General al Poliției.

Totodată, acțiunea lui Andrei Rusu a fost întemeiată pe prevederile art. 14 alin. (1)-(2), 1404 alin. (1), 1422, 1423 din Codul civil (în vigoare până la 1 martie 2019).

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, încasând în mod solidar de la Inspectoratul Național de Patrulare și Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Andrei Rusu prejudiciul moral în sumă de 2 500 de lei. În rest pretențiile reclamantului s-au respins ca neîntemeiate.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelurilor declarate de către Eduard Lazarenco, Inspectoratul General al Poliției și de Inspectoratul Național de Securitate Publică, a casat hotărârea primei instanțe și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Colegiul menționează că, atât prima instanță cât și instanța de apel urmare a examinării superficiale a cauzei, au soluționat acțiunea lui Andrei Rusu prin prisma prevederilor Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, contrar faptului că acesta și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor Codului civil.

Instanța de recurs constată, însă, că instanțele de judecată ierarhic inferioare la adoptarea hotărârilor sale au aplicat și au interpretat eronat normele de drept material și au dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Prin urmare, Colegiul civil reține că sancționarea neîntemeiată a lui Rusu Andrei de către agentul de patrulare al Plutonului Rîșcani, Dondușeni, Drochia al Companiei de patrulare nr.2 Bălți a Regimului de patrulare Nord al Inspectoratului național de patrulare a Inspectoratului General de Poliție, agent superior Eduard Lazarenco, sunt acțiuni ce îi oferă lui Andrei Rusu dreptul de a solicita compensarea prejudiciului moral cauzat în rezultatul constatării ilegalităților acțiunilor întreprinse de către agentul constator.

Conform materialelor cauzei, se atestă că Andrei Rusu la data de 13 august 2017, prin procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului

constatator, a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 228 Cod contravențional, și anume că ultimul ar fi înlocuit becurile de o capacitate mai mare, a adăugat careva faruri suplimentare, astfel fiind sancționat cu amendă (f.d. 13).

Nefiind de acord cu procesul verbal cu privire la contravenție, Rusu Andrei a contestat în instanța de judecată, iar prin hotărârea Judecătoria Drochia, sediul central din 20 noiembrie 2017 s-a admis contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție. S-a declarat nul procesul-verbal nr. 2017072005246 din 13 august 2017 cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

Conform art. 45 alin. (1) din Codul contravențional (în vigoare la data comiterii contravenției), persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție îl poate apăra prin acțiune civilă depusă conform legislației procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial și al celui nepatrimonial cauzate prin contravenție. Soluționând cauza contravențională, autoritatea competentă este în drept, la cererea victimei, să dispună repararea prejudiciului cauzat prin contravenție în cazul în care nu există divergențe asupra întinderii lui.

Conform art. 14 Cod civil alin. (1) și (2) Cod civil (în vigoare la data înaintării acțiunii), persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel. Se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).

Conform prevederilor art. 1398 alin. (1) Cod civil (în vigoare la data înaintării acțiunii), cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Colegiul remarcă că, conform art.1404 alin.(1) Cod civil, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcție de răspundere va răspunde solidar în cazul intenției sau culpei grave.

Așadar, instanța de recurs notează că Rusu Andrei a fost ilegal atras la răspundere contravențională și supus sancțiunii contravenționale sub formă de amendă, or procesul verbal cu privire la contravenție în care se conține și decizia agentului constatator a fost declarat nul cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției, prin hotărârea Judecătoria Drochia, sediul Central din 20 noiembrie 2017.

În același timp, instanța de recurs constată că instanțele ierarhic inferioare au reținut în mod arbitrar faptul că modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești este reglementat de legea specială și anume Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauza prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545 din 25 februarie 1998.

Or, deși pe de o parte s-a constatat că pretențiile reclamantului Rusu Andrei urmează a fi examinate prin prisma temeiurilor de drept invocate în cererea de

chemare în judecată și anume prevederile art. 14 alin. (1)-(2), 1404 alin. (1), 1422, 1423 din Codul civil (în vigoare până la 1 martie 2019), pe de altă parte într-un mod contradictoriu s-a reținut ca temei de respingere a acțiunii prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 1545 XIII din 25 februarie 1998, potrivit căreia prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești, prevederi care nu au fost invocate de Andrei Rusu ca temei de drept în cererea de chemare în judecată.

Așadar, relevanță cazului au prevederile art. 1422 alin.(1) Cod civil, în vigoare la acel moment, care indică că în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Iar, conform art. 1423 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Respectiv, fiecare persoană care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul adus, dar numai instanța de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul prejudiciului moral, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de circumstanțele cazului concret, de personalitatea părților.

În acest sens, instanța de recurs subliniază că cuantumul compensației depinde și de durata menținerii consecințelor vătămării. Instanța de judecată, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, ia în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul.

Totodată, urmează de reținut că potrivit alin. (2) lit. u) art.384 Cod contravențional persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională. Alin. (3¹) indică că dreptul prevăzut la alin.(2) lit.u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

Distinct de aceste constatări, la caz, în temeiul prevederilor enunțate, se impune admiterea parțială a cerinței lui Rusu Andrei cu privire la repararea prejudiciului moral, având în vedere caracterul și gradul de gravitate al încălcărilor admise, de natura drepturilor personale lezate și locul acestora în sistemul de valori ale persoanelor, de caracterul și gradul suferințelor psihice.

În acest context, Colegiul consideră că prejudiciul moral în cuantum de 500 de lei, constiuie o sumă echitabilă și suficientă pentru prejudiciul moral suferit de către Rusu Andrei, având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale, starea de stres și frustrare cauzată recurentului.

Or, cuantumul prejudiciului moral pretins de către Rusu Andrei în mărime de 20000 de lei este vădit disproporțional și excesiv în raport cu criteriile stabilite la caz și principiul general al echității.

Este necesar de reținut că potrivit art. 3 din Regulamentului privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 283 din 24.04.2013 Inspectoratul General este persoană juridică cu competență pe întreg teritoriul Republicii Moldova, cu sediul în mun. Chișinău, dispune de ștampilă cu imaginea Stemei de Stat și denumirea sa în limba de stat, precum și de cont trezorerial și alte atribute specifice, în modul stabilit. Art. 17 indică că Inspectoratul General include în structura sa: 1) organul central de administrare, 2) subdiviziunile specializate cu funcții operaționale și de suport, 3) subdiviziunile teritoriale, corespunzător repartizării administrativ-teritoriale.

În conformitate cu art. 14 al Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, în vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, prin ordinul Ministrului Afacerilor Interne, la propunerea șefului Inspectoratului General al Poliției, se înființează subdiviziuni specializate. Astfel, în subordinea IGP sunt: Inspectoratul Național de Investigații, Inspectoratul Național de Patrulare, Direcția de Poliție a Municipiului Chișinău, Direcția Generală Urmărire Penală, Brigada cu Destinație Specială „Fulger”, Centrul Chinologic, Centrul tehnico-criminalistic și expertize judiciare, Centrul pentru cooperarea polițienească internațională (Interpol) și 42 de inspectorate ale poliției la nivel raional.

Prin urmare, Inspectoratul Național de Patrulare, fiind o subdiviziune a Inspectoratului General al Poliției, prejudiciul moral în sumă de 500 de lei urmează a fi încasat de la Inspectoratul General al Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

Din perspectiva celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre prin care de a admite parțial acțiunea și de a încasa din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Andrei Rusu prejudiciul moral în sumă de 500 de lei. În rest, acțiunea urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Andrei Rusu.

Se casează integral decizia din 29 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți și hotărârea din 3 martie 2020 a Judecătoriei Drochia, sediul Central, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Rusu împotriva Inspectoratului Național de Patrulare, Inspectoratului General al Poliției, intervenienții accesoriu Ministerul Finanțelor și agentul constatator Eduard Lazarencu cu privire la încasarea prejudiciului moral și se emite o hotărâre nouă prin care:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Rusu împotriva Inspectoratului Național de Patrulare, Inspectoratului General al Poliției,

intervenției accesoriu Ministerul Finanțelor și agentul constatator Eduard Lazarencu cu privire la încasarea prejudiciului moral

Se încasează din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Andrei Rusu suma de 500 (cinci sute) de lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest acțiunea se respinge.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru